

saadan Situation skal tage de egnede Forholdsregler. Det er vanskeligt at forudse de Omstændigheder, hvorunder en Krænkelser kan indtræde, og det er derfor tvivlsomt, om de forud fastsatte Regler vil være hensigtsmæssige. Skulde der igen udbryde en Krig mellem Stormagterne, er det sandsynligt, at alle Systemer vil bryde sammen. Men det kan imidlertid være nyttigt at undersøge Spørgsmaalet, og en Konvention kan faa Betydning ved mindre farlige Konflikter.

Fra dansk Side tvivler man om Nyttens af Anvendelse af den finansielle Hjælp i Tilfælde af Krigstrusel. Bortset fra Vanskeligheden ved at afgøre, hvilken Stat der er den truede, vil Raadet ved at udtale sig herom miste Muligheden for at mægle mellem Staterne. Opsætter Raadet paa den anden Side at yde finansiell Hjælp, indtil det har forsøgt Mægling, mister Hjælpen højst sandsynligt meget af sit Værd. Alvorlig Betænkelighed nærer man fra dansk Side ved Skabelsen af et stort Fond, som i visse Tilfælde vil kunne blive en Fristelse for Vaabenindustriens Storforretninger. Disse vil kunne søge at fremkalde en Situation, der kan betegnes som truende, og som giver dem Lejlighed til at disponere over en Del af Fondet. Et Middel til at forhindre saadant Misbrug er Kontrollen med den private Vaabenfabrikation. Pagten paalægger Forbundet at organisere en saadan Kontrol. Alle Forsøg herpaa er hidtil strandet. Lader man Pagtens Bestemmelser forblive et dødt Bogstav, og skaber man det store Fond, vil det kunne virke som en Opmuntring til Vaabenindustrien.

Derfor maa man i Konventionen om finansiell Støtte indsætte en Bestemmelse om, at den ikke træder i Kraft, førend der er organiseret en Kontrol med Vaabenhandelen og med den private Vaabenfabrikation, og om, at der ikke maa ydes Hjælp til en Stat, som ikke har sluttet sig til de hertil sigtende Konventioner.

Endelig maa det være en nødvendig Betingelse for Konventionen, at der paa tilfredsstillende Maade er tilvejebragt en Ind-

skrænkning af Rustningerne i Henhold til Pagtens Artikel 8. Fra dansk Side har man altid hævdet, at man ikke kan forøge Forbundsmedlemmernes Forpligtelser, førend en Indskrænkning af Rustningerne har fundet Sted. En radikal og virkningsfuld Indskrænkning af Rustningerne, garanteret ved en almindelig Aftale, vil være en saa betydelig Forøgelse af Folkenes Sikkerhed, at de vil kunne paatage sig nye finansielle Forpligtelser for at naa dette Resultat.

Samtidig med at man fra dansk Side udtrykker sin Anerkendelse af det Initiativ, den finske Regering har taget, nærer man dog Tvivl om Hensigtsmæssigheden af at vedtage Konventionen som en isoleret Forholdsregel uden de ovennævnte Forbehold. Hvis Udvalget imidlertid ønskede at vedtage Konventionsudkastet, vilde Danmark ikke stemme imod; men man vilde ikke kunne underskrive det, førend det indgaar i et System af Overenskomster, der bringer Pagtens Artikel 8 til Udførelse.

Den hollandske Delegerede *Loudon* udtalte, at Princippet om finansiell Støtte ikke kunde omdisputeres. Den hollandske Regering havde givet sin Tilslutning, selv om det Forhold, at Raadet alene skulde kunne træffe Afgørelsen, var imod den hollandske Regerings traditionelle Politik, men man anerkendte, at hele Planen praktisk talt vilde blive til intet, hvis Regeringernes Samtykke skulde indhentes i de enkelte Tilfælde. Han foreslog, at en international Kommission skulde føre Kontrol med Midlernes Anvendelse, og at Raadet med to Tredjedeles Flertal skulde kunne træffe Afgørelse om, hvilke Stater der var Parter i en Strid.

Paa den britiske Regerings Vegne udtalte *Lord Cecil*, at England altid havde været gunstigt stemt for Planen. Der var følgende tre Grunde, der talte for den:

1) Planen vilde i hvert Fald for de smaa Landes Vedkommende ophæve Nødvendigheden af at ophobe Krigsmateriel, saaledes at en delvis Indskrænkning af Rustningerne naaedes.